

Gurs, dissabte 9.-12

35
Maria enyorada: Volia esperar a que vingues al meu trasllat al Camp dels Treballadors, per aprofitar-ho en donar-te la nova adreça, però potser tardarà i són dies les cartes que tinc teres per contestar. La una amb els retrats de tota la mainada, que em causa gran alegria veure'ls tan renacors i les cartes d' Espanya, i alia l'altra es la que hi adjunta ves la del Juanito. Bé, neneta nova, no espero perquè pot retrasar-se el meu trasllat i són moltes les coses que vull comentar de les teres. Primer referent a Espanya. T'adjuntaré unes ratlles que podria reproduir-les en una tarja postal i les envio a Vilanova. És necessari portar-los-hi la tranquil·litat. Estan esperent solament el pensar que vagis tu allí. Fu la de la Maria de Cervera la cosa és ven clara. La llibertat d'en Ramonet ja no pot ésser més relativa. No pot treballar pel que és després. Diu que la veua ven molt sovint al país i veura un bon ratet amb ell. Això fa suposar que enlloc d'estar pres o lo que era presó està detingut a la Universitat. Ben malament des estar allí quan ens recomanem que la Mercedes resisteixi ací França també. Tu fi no sentes les ratlles ni les de casa ni les de la Tomasa, que dius tu, amb altres cartes que adí arriben dels Pirineus eulla. Això fa creure que no pot aguantar-se Franc i Cia. Amb això tothom hi està d'acord. Qui vindrà? Com serà, es que pugim? Ah! Ja es més difícil poder-ho precisar, però indutablement que l'onada de sang que s'afege Espanya ha d'acabar.

A una altra cosa de les que tu dius. Jo neneta nova,estic d'acord en les teres apreciacions. Si és convenient embarcar, però

pel fet que Amèrica representa el nostre retrobament i felicitat, però
estiguis ben tranquil·la aquí. Res pot succeir-te. Si jo pogués vindre a la
Normal, segueixo creient que seria la solució ideal. Allí podria relacionar-
me bé i al fet ~~de~~ estimar i treballar honestament assegurar la felicitat a
França i més com crec que aviat no fora estrany poguessim retornar a
la nostra Catalunya. Amèrica és molt lluny i ~~el~~ ^{serà} molt difícil retornar
si mai allí canvia la tuita. En fi, neveta meua, jo estimo que cal ac-
tivar les dues coses. Si surto per la Normal, davant de les condicions de
vida que regessim etc, podriem decidir. Si per contra, segueix això sense
solució, allavors a esperar que ens avissin per embarcar. No obli-
dis que surten pocs i van cobrint-se les vacants d'un vaixell que surt
de correu ordinari cap a la República Dominicana i si no embarques
el dia 12 d'un mes, (per estar cobert el pasatge o per haver-hi altres
que han estat seleccionats) has d'esperar si el mes entrant tens més
sort. Jo crec que comprendria prou bé això i en conseqüència veuràs
la necessitat d'activar prop de l'oncle de Mme. o de qui sigui les possi-
bilitats d'èxit de sortida a Pau. Si no ni haguessim donat baixes a
la Cia que m'engradraren aquest mati hauria sortit d'ací en dies
cis a l'andes. Ara bé, no em reca gent. Malgrat les condicions de la
Cia siguin millors jo resisteixo gustos en aquest fangar que és Gurs
però ara és hora d'aprofitar activar la reclamació. Dintre breus dies, sorti-
ran els pocs espanyols que queden aquí i solament quedarem els de la Cia
del Camp i segons el propi tinent, es donaran facilitats de sortida
individual. Diga'm que hi ha de tot. No creguis que deixo de perdre
contacte amb el S.F.R.E, no, però ja et dic més avunt que hi ha d'ar-
xò.

Veig, Maria meva, que no compreagues el que et deia referent a en Mònic, ~~Et voldria dir~~ Et concretament el mateix, que allò d'en Pons, millor dit, evitar-lo ja que no em convens. I et deia que m'interessés de fixar-te a les faltes d'ortografia ja que en fas moltes, i no ho vull. Escris sempre depressa i al no prestar-li atenció se't en escapa alguna ^{cosa} de garrofal. Ja penso, n'estic segur que miraràs d'ací avant en fixar-te més com escris els mots.

No puc enviar-te la gramàtica francesa que em demanes. No en tinc cap. Tinc un diccionari molt bo que t'enviaré. Per a fer-te amb la gramàtica només cal que la demanis a qualsevol nostressa i millor que sigui escrita tota en francès. Qualsevol de les que donen a les escoles. Si en pots trobar dues d'igual, millor. Així podries enviar-me'n una i faríem algun exercici per correspondència. Però en tincen però ho deixarem tot a St. Gyprien ja que ens digueren que ho trasllatarien, amb canvi a compte del S.F.R.F. que ho prometé i no ho complet.

Neneta meva. Tint confiança i robetor no et desesperis. Jo sé que el teu ideal és la caseta junt a mi. Jo tinc la certesa que Mone Péronaud aviat t'estimarà com una filla més, ja que sé que tot hom qui conviu amb tu arriba forçosament a estimar-te. Però sé el que ambicions igual com ho ambiciono i somnio jo tota aquestes llargues nits que ací duren des de les cinc de la tarda a les nou del matí, però cal tenir confiança. Ah! Si jo pogués vindre a Escar. Ja m'obriria per aviat i si no fos possible embarcar, segur estic que amb el treball referirem aquesta vida tan nostra. Cal guanyar la segona batalla: la meua sortida d'ací i li han facilitat i ambient ara.

Detrás escriu les nallles per casa.
Vine petons i abraçats del sempre teu
Pep

Queridos todos: Recibimos su última carta la qual nos ha causado la correspondiente alegría.

Celebramos cuanti en ella dicen. Referente al viaje de Meri, apesar del interés de Vds en que venga lo nos dice que lo aplaza ya que prefiere venir al buen tiempo.

Nosotros seguimos espléndidamente bien. De un poco confiamos trabajar en nuestra profesión. Sabrán también que hemos cambiado de domicilio. Tomen nota para dirigir a él las próximas cartas.

Confiamos recibir sus buenas noticias, reciban los abrazos de estos sus afines

Pepe y María

Después pido pasar-hi la nova adreça, i alguna cosa més si et sembla. L'interés es portar-los-hi un xic de tranquilitat

Alpa, uocosa mesa, Salut!

Ah! Ces fotos teves. Solament en tinc dues d'iguals i l'una em sabria greu donar-te-la, perquè és aquella del mugronet, saps? Ja em diràs si le vols però. Si et sembla et fas retratar de nou.